

Avoin kirje

Suomen sisäasiainministerille,
Sisäasiainministeriön oikeusyksikölle
Poliisihallitus, Esikunta, Laillisuusvalvonta
Satakunnan poliisitalokselle

Asia:

Ulla Klötzeriä koskeva selvitys- ja lausuntopyyntö liittyen poliisin menettelyyn Olkiluoto Blockade mielenosoituksessa 20.8.2011 – sakkojen muuttaminen vankilatuomioksi

Lokakuun 24.2011 allekirjoittanut vastaanotti sähköpostiviestinä vastauksen 22.8.2011 tekemääni arvosteluun poliisin menettelystä Olkiluoto Blockade (blokkaukset) mielenosoituksessa Eurajoella 20.8.2011.

Sisäasiainministeriön saateviestissä ministeriön virkamies viittaa harhaanjohtavasti ”poliisin menettelyyn Olkiluodon ydinvoimalatyömaalla 20.8.2011”. Mielenosoitus tapahtui kaukana työmaalta, Valtatie 8 ja Olkiluotoon menevän tien risteyksessä, noin 10 km etäisyydellä voimalasta.

Poliisihallituksen lausunnossakin 29.9.2011 viitataan ”turvallisuuden ylläpitoon ydinvoimala-alueella ja sen läheisyydessä”. Huomaan kerran vielä, että blokkaukset tapahtui noin 10 km etäisyydellä voimalasta. Toistan aiemmassa arvostelussa mainitsemani huomautuksen, että etukäteen oli ilmoitettu blokkauksen olevan täysin rauhanomainen. Blokkaukset on kansainvälisesti tunnettu ja käytetty mielenosoitustapa. Se käsittää mm. liikenteen pysäyttämistä, mikä Olkiluoto blokkauksessa tapahtui täysin rauhanomaisesti, sekä kaukana ydinvoimalatyömaasta.

Allekirjoittanut ei ole missään poliisihallituksen, tai Satakunnan poliisilaitoksen lausunnoissa löytänyt vastausta siihen, miksei poliisi ennen pidättämistä antanut lain vaatimaa kolmea varoitusta poistua tieltä.

Poliisihallitus viittaa lausunnossaan tilanteen erityisluonteeseen. Ydinvoimalaa pidetään siis niin vaarallisena laitoksena, että siihen liittyvät mielenosoitukset vaativat erityisjärjestelyjä. Tämä osoittaa, että mielenosoitukseen osallistuvien motiivit olivat perusteltuja. Mielenosoituksella haluttiin kiinnittää huomiota ydinlaitosten vaarallisuuteen sekä OL 3:n kohdalla myös ydinvoimalan rakentamiseen liittyviin taloudellisiin sekä teknisiin ongelmiin, joiden kustannukset viime kädessä eri keinoin siirretään kansalaisten maksettaviksi.

Satakunnan poliisilaitoksen lausunnossa 19.9.2011 todetaan, että ”Rauman poliisiasemalla on esim. ollut normaalin yhden tai kahden vartijan sijasta kolme vartijaa virkatehtävissä”. On siis perin kummallista, ettei näin ollen voitu toimittaa WC-paperia ja patjoja selliin, jossa oli 18 naista ja 2 patjaa, varsinkin kun riittävästi patjoja oli pinottuna käytävän toisella puolella. Poliisihallituksen lausunnossa korostetaan, että poliisin menettely oli asianmukaista. Länsimaisessa oikeusvaltiossa luulisi asianmukaiseen käsittelyyn kuuluvan WC-paperia ja enemmän kuin 2 patjaa 18 hengelle.

Satakunnan poliisilaitoksen 12.9.2011 päivätyssä vastineessa arvosteluun todettiin edelleen, että valoja ei sellitiloista sammutettu tietoisesti, kun naiset äänekkäästi vaativat WC-paperia ja patjoja. On ihmeellinen sattuma, että valot sammuiivat juuri tämän äänekkään vaatimuksen yhteydessä.

Allekirjoittanut katsoo, että poliisin aliarvoinen ja nöyryyttävä käyttäytyminen rauhanomaisesti toimineita mielenosoittajia kohtaan oli täysin tietoista ja määrätietoista. Nöyryyttäminen on eräs paljon käytetty keino alistaa kansalaisia vallanpitäjien tahtoon.

Allekirjoittanut katsoo edelleen, että kansalaisilla on sekä velvollisuus että oikeus mielenosoituksin kiinnittää huomioita asioihin, jotka koskevat syvästi kansalaisten turvallisuutta ja elämän laatua. Ydinvoiman kohdalla tämä velvollisuus on mitä välttämättömin, sillä ydinvoiman tuottamat korkea-aktiiviset jätteet rasittavat tulevia sukupolvia sekä taloudellisesti että terveydellisesti satoja tuhansia vuosia.

Kansalaisten velvollisuus toimia on vielä suurempi yhteiskunnassa, jossa ei kuunnella kansalaisia, siis jossa demokratia ei toimi. Tämä on asian laita tällä hetkellä Suomessa. Monen mielipidemittauksen mukaan enemmistö suomalaisista ei halua lisäydinvoimaa Suomeen. Kansanedustajat eivät tästä piittaa, eikä asiasta ole pidetty demokratiaan kuuluvaa kansanäänestystä. Korkea-aktiivisten jätteiden sijoittamisesta Olkiluodon Onkaloon ei käydä, eikä ole koskaan käyty, laajaa julkista keskustelua. Tämä koskee myös uraanin louhintaa Suomessa.

Laitos, joka katastrofin sattuessa - kuten kävi Tshernobylissä vuonna 1986 sekä tämän vuoden maaliskuussa Fukushimaa - tekee kymmeniä tuhansia ihmisiä kodittomiksi hetkessä, altistaa kansalaisia radioaktiiviselle säteilylle sekä saastuttaa laajoja maa-alueita sadoiksi vuosiksi, muodostaa valtavan moraalisen ja eettisen yhteiskuntakysymyksen. Niitä ihmisiä, jotka kiinnittävät huomiota tähän, ei tule käsitellä rikollisina kuten tehtiin Olkiluoto blokkauksen yhteydessä.

Niin kuitenkin tehtiin kun mitattiin pidätetyiltä jalkojen ja kehon pituus, otettiin sormenjäljet ja valokuvat jne.

Allekirjoittanut ei katso olevansa velvollinen maksamaan 310 euroa tällaisesta menettelystä. Satakunnan poliisilaitoksen vastineessa 12.9. todetaan että ”poliisimies saa ottaa rikoksesta epäilystä henkilöstä tunnistamista, rikoksen selvittämistä ja rikosentekijän rekisteröintiä varten sormen-, käden- ja jalanjäljet, käsiala- ja ääninäytteen, valokuvan sekä tuntomerkkitiedot”. Missään minulle tulleissa lausunnoissa ei kuitenkaan kerrota, mistä rikoksesta allekirjoittanut on epäiltynä tai mistä rikoksesta minua syytetään. Satakunnan poliisilaitoksen rangaistusvaatimusilmoituksen 20.8.2011 mukaan rikkomukseni oli niskoittelu poliisia vastaan. Tämäkö antaa aihetta suorittaa yllä mainittu raskaan sarjan rekisteröintimenettely?

Koska allekirjoittanutta käsiteltiin rikollisen tapaan katson oikeuteni olevan saada suorittaa tuomioni, siis 310 euroa päiväsakkoja, vankilassa muiden rikollisten tapaan.

Espoossa 12.11.2011

Ulla Klötzer, 62 vuotias opettaja
Järvikyläntie 6, 02780 Espoo
Puh: 09-81 01 67, 050 569 0967
ullaklotzer(at)yahoo.com